

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi 2023-2024 Eğitim ve Öğretim Yılı Dönem 3 Öğrencileri Kanıtaya Dayalı Tıp Proje Özetleri

Evidence Based Medicine Practice Project Summaries of Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Medicine 2023-2024 Education Term Class 3 Students

Numan KÜÇÜK , Tuğçe KÖKSAL , Uğur KÖKTÜRK , Güneş ÇAKMAK GENÇ ,
Taner BAYRAKTAROĞLU , Hande AYDEMİR

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Zonguldak, Türkiye

ORCID ID: Numan Küçük 0000-0002-5139-2484, Tuğçe Köksal 0000-0003-4541-6491, Uğur Köktürk 0000-0003-0459-9295,
Güneş Çakmak Genç 0000-0001-7222-0377, Taner Bayraktaroğlu 0000-0003-3159-6663, Hande Aydemir 0000-0002-1650-7573

Bu makaleye yapılacak atf: Küçük N ve ark. Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi 2023-2024 eğitim ve öğretim yılı dönem 3 öğrencileri kanıtaya dayalı tıp proje özetleri. Med J West Black Sea. 2024;8(3):373-390.

ÖZ

Amaç: Kanıtaya dayalı tıp (KDT) uygulamaları, tıp fakültesi öğrencilerine tıbbi araştırmaların tüm basamakları hakkında farkındalık oluşturmayı amaçlamaktadır. Hekim adaylarının bilimsel bilgi elde etmek amacıyla izleyeceği yolları aktif katılımı öğrenmesini sağlar.

Gereç ve Yöntemler: KDT uygulamaları, tıp fakültemiz Dönem-3 öğrencileri ders programı içinde planlandı. Öğrenciler gruplara ayrıldı ve her grup için danışman öğretim üyeleri belirlendi. Kanıtaya dayalı tıp saatlerinde öğrenciler ve danışman hocalar bir araya geldiler. Araştırma konusu belirlenmesi, etik kurul dosyası hazırlanması, verilerin toplanması, verilerin analizi ve yazım ana toplantı konularıydı.

Bulgular: 2023-2024 Eğitim ve Öğretim döneminde Dönem-3 öğrencileri 12 sorumlu öğretim üyesi rehberliğinde kanıtaya dayalı tıp uygulamalarını gerçekleştirdi. Tüm araştırmalar Dönem-3 öğrencilerinin, sorumlu öğretim üyelerinin ve dekanlık yönetiminin katıldığı oturumlarda sözlü olarak sunuldu. Araştırma yöntemleri ve sonuçlar tartışıldı.

Sonuç: KDT proje uygulaması, öğrencilerin sonraki yıllardaki klinik ders ve stajları öncesinde eleştirel düşünme ve bilimsel akıl yürütme yeteneği kazanması açısından fayda sağlamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Kanıtaya dayalı tıp, tıp eğitimi, araştırma yöntemleri

ABSTRACT

Aim: Evidence-based medicine (EBM) applications aim to raise awareness among medical school students about all stages of medical research. It enables physician candidates to learn the paths they will follow to obtain scientific knowledge with active participation.

Material and Methods: EBM applications were planned within the curriculum of our medical school Term-3 students. Students were divided into groups and advisor faculty members were determined for each group. Students and advisor faculty members came together during evidence-based medicine hours. Determination of research topic, preparation of ethics committee file, collection of data, analysis of data and writing were the main meeting topics.

Results: During the 2023-2024 Academic Year, Term-3 students carried out evidence-based medicine applications under the guidance of 12 responsible faculty members. All research was presented orally in sessions attended by Term-3 students, responsible faculty members and the dean's administration. Research methods and results were discussed.

Conclusion: EBM project application provides benefits in terms of students gaining critical thinking and scientific reasoning skills before their clinical courses and internships in the following years.

Keywords: Evidence-based medicine, medical education, research methods

Eş Zamanlı Alınmış Mide ve Duodenum Biyopsilerinin Gastrit ve Duodenit Parametreleri Üzerinden Karşılaştırılması

Ali Can ÖNAL¹ 0000-0001-6078-7325, Aslı AŞCI² 0009-0007-8690-2986

Aslı Naz ERDEM² 0009-0002-6187-4943, Ayşenur Hilal YILMAZ² 0009-0006-6495-8404

Beyza YILMAZ² 0009-0008-4052-7727, Ceren BAYRAKTAR² 0009-0003-3734-9978

Hande TUNCAY² 0009-0009-4782-0480, Neslihan DOĞANGAÇ² 0009-0002-5529-5216

Emre BULDUK² 0009-0002-8418-0661, Sultan ÇELİK² 0009-0005-4456-4347

Tuğçe Melike KOÇKARA² 0009-0008-4222-1190, Sevim SAKALLI² 0009 0006 2682 5360

Özge DEMİR² 0009-0008-8635-1333

¹ Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

² Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, 2022-2023 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

Öz

Amaç: Gastrit ve duodenit sıklıkla karşılaşılan gastrointestinal sistem rahatsızlıklarındandır. Özellikle *Helicobacter pylori* (*H.pylori*) gastriti ile toplumda sıklıkla karşılaşılmaktadır. *H. pylori*, gastrik mukoza epitelinde kolonize olarak duodenit için zemin hazırlayabilir. Çalışmamızda *H.pylori* ile mide ve duodenum biyopsi bulguları arasındaki ilişkiyi araştırmak amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Patoloji Anabilim Dalı arşivinde yer alan Ocak 2023-2 Nisan 2024 tarihleri arasında değerlendirilerek raporlanmış, aynı hastadan alınmış mide ve duodenum biyopsi sonuçlarında yer alan *H. pylori* varlığı, gastrit olup olmaması, duodenit durumu, lenfoid agregat varlığı gibi parametrelerin karşılıklı değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Arşiv taraması yapılarak raporlarda yer alan mide ve duodenum biyopsilerinin akut ve kronik enflamasyon şiddeti, lenfoid agregat varlığı, atrofi, intestinal metaplazi, displazi, kript atrofi ve hiperplazisi, intraepitelyal lenfosit varlığı karşılaştırılması yapılmıştır. Raporlarda yer almayan bilgiler için arşivden ilgili lamlar çıkarılarak tekrar değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmamıza mide ve duodenum biyopsisi bulunan her yaş grubundan toplam 187 olgu dahil edilmiştir. Mide biyopsisi bulgusu olan 187 olgunun 54'ünde *H. pylori* varlığı saptanmıştır. Toplam 187 olgu içerisinde 27'sinde Çölyak hastalığı tespit edilmiştir. *H. pylori* olan 133 olgunun 80'i kadın 53'ü erkektir. Yaş ile *H. pylori* arasında ilişki saptanmamıştır. Mide biyopsilerinde izlenen aktivasyon, enflamasyon, lenfoid agregat varlığının *H. pylori* ile ilişkisi anlamlı bulunmuştur. İntestinal metaplazi ve atrofi varlığı ile *H. pylori* arasında ilişki saptanmamıştır. 119 kronik gastritli hastanın 21(%38,9)'inde *H. pylori* varlığı tespit edilmiştir. Geri kalan 98(%74,8)'inde ise *H. pylori* varlığına rastlanmamıştır. Aynı zamanda çalışmamızdaki 187 hastanın 7(%3,7)'sinde mide atrofi varken bunlardan da sadece 2(%3,7)'sinde *H. pylori* varlığı saptanırken mide atrofi ve *H. pylori* arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Duodenum biyopsilerindeki kript sayısı, lenfosit artışı, villus atrofi ve kript hiperplazisi varlığı ile *H. pylori* varlığı arasında ve çölyak hastalığı tanısı almış olgular ile *H. pylori* varlığı arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Çölyak hastalığı ile *H. pylori* arasındaki ilişkiyi gösteren çalışmalarda farklı sonuçlara ulaşılmıştır. Bizim çalışmamızda 187 hastanın 27'si çölyak hastası olup bunlardan sadece 6'sında *H. pylori* varlığı saptanmıştır.

Sonuç: *H. pylori* gastrit etyolojisinde ve gastrite bağlı komplikasyonların gelişmesinde önemli bir role sahiptir. Ayrıca mide epitel hücrelerinde belirgin kompensatuar proliferasyonun eşlik ettiği, tekrarlayan apoptozis sonucu oluşan atrofik gastriti indüklemektedir. Ancak *H. pylori* ile enfekte tüm kişilerde kronik aktif gastrit gelişmesine rağmen, neden tümünde atrofik gastrit ve malignite gelişmediği açık değildir. *H.pylori* gastrik karsinogenez gelişiminde bir basamak olan kronik atrofik gastrit ve intestinal metaplazinin sebebidir. Çalışmamızdaki veriler incelendiğinde *H. pylori* ve mide intestinal metaplazi arasında anlamlı bir ilişkiye rastlanmamıştır. Sonuç olarak mide ve duodenum biyopsileri arasında gastrit ve çölyak hastalığı bulguları bakımından ilişki saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Gastrit, Çölyak hastalığı, biyopsi

Comparison Of Simultaneously Taken Stomach And Duodenum Biopsys In Terms Of Gastritis And Duodenitis Parameters

Abstract

Aim: Gastritis and duodenitis are frequently encountered gastrointestinal system disorders. Especially H. Pylori gastritis is frequently encountered in society. H. pylori may predispose to duodenitis by colonizing the gastric mucosal epithelium. Our study aimed to investigate the relationship between H.pylori and stomach and duodenum biopsy findings.

Materials and Methods: We aimed to evaluate the parameters such as the presence of Helicobacter pylori, presence of gastritis, duodenitis status, and presence of lymphoid aggregates in the stomach and duodenum biopsy results taken from the same patient, which were evaluated and reported between January 2023 and April 2024 in the archives of the Department of Pathology of the Zonguldak Bülent Ecevit University Medical Faculty Hospital. By scanning the archives, the severity of acute and chronic inflammation, presence of lymphoid aggregates, atrophy, intestinal metaplasia, dysplasia, crypt atrophy and hyperplasia, and presence of intraepithelial lymphocytes in the stomach and duodenum biopsies included in the reports were compared. For information not included in the reports, relevant slides were removed from the archives and re-evaluated.

Results: A total of 187 cases from all age groups who had gastric and duodenal biopsies were included in our study. The presence of H. pylori was detected in 54 of 187 cases with gastric biopsy findings. Celiac disease was detected in 27 out of a total of 187 cases. Of the 133 cases with H. pylori, 80 were women and 53 were men. No relationship was found between age and H. pylori. The association of activation, inflammation, and the presence of lymphoid aggregates observed in gastric biopsies with H. pylori was found to be significant. No relationship was found between the presence of intestinal metaplasia and atrophy and H. pylori. We detected the presence of H. pylori in 21 (38.9%) of 119 chronic gastritis patients. We did not detect the presence of H. pylori in the remaining 98 (74.8%). At the same time, while 7 (3.7%) of the 187 patients in our study had gastric atrophy, we found the presence of H. pylori in only 2 (3.7%) of them. We did not detect a significant relationship between gastric atrophy and H. pylori. No significant relationship was found between the number of crypts in duodenum biopsies, the presence of lymphocyte increase, villus atrophy and crypt hyperplasia, and the presence of H. Pylori. No relationship was found between cases diagnosed with celiac disease and the presence of H. Pylori. . Studies showing the relationship between celiac disease and H. pylori have reached different results. In our study, 27 of 187 patients had celiac disease, and the presence of H. pylori was detected in only 6 of them.

Conclusion: H. pylori has an important role in the etiology of gastritis and the development of gastritis-related complications. H. pylori induces atrophic gastritis, which occurs as a result of recurrent apoptosis accompanied by marked compensatory proliferation of gastric epithelial cells. However, although all individuals infected with H. pylori develop chronic active gastritis, it is not clear why not all develop atrophic gastritis and malignancy. H.pylori is the cause of chronic atrophic gastritis and intestinal metaplasia, which are a step in the development of gastric carcinogenesis. When we looked at the data in our study, we did not detect a significant relationship between H. pylori and gastric intestinal metaplasia. As a result, no relationship was found between gastritis and celiac disease findings between stomach and duodenal biopsies.

Keywords: Gastritis, Celiac disease, biopsy

P53 Geninin Türk Toplumundaki Varyasyonlarının İncelenmesi

Ertuğrul DALGIÇ¹ 0000-0003-0536-4447, Buse ADIYAMAN² 0009-0002-7047-3586

Muhammet Ali AKÇAKOCA² 0009-0002-8939-268X, Gül ARSLAN² 0009-0006-7049-8483

Mutlu DUMAN² 0009-0007-6014-0530, Selin Sudenaz TERZİOĞLU² 0009-0001-6406-974X

Hilal KÜRÜCÜ² 0009-0004-9615-051X, Mehmet Erkan SEVİM² 0009-0004-9094-2102

Belemir SÖNMEZ² 0009-0009-6089-103X, Beyza YILMAZ² 0009-0006-3640-800X

Sultan Sueda UÇAK² 0009-0009-1499-9947, İikim KESER² 0009-0000-6045-5718

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2023-2024 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

Öz

Amaç: Bu çalışmanın amacı hastalıklarla önemli derecede ilişkili olan p53 (TP53) geninin Türk toplumundaki varyasyonlarını global değerlerle karşılaştırmalı olarak incelemektir.

Gereç ve Yöntemler: p53 geninin tek nükleotid polimorfizmi türü varyasyonlarının global frekans değerleri NCBI Alfa projesi veri tabanından elde edilmiştir (<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/snp/docs/gsr/alfa/>). Ayrıca Türk toplumundaki frekans değerleri Türkiye Genom Projesi Veri Paylaşım Portalından alınmıştır (<https://tgd.tuseb.gov.tr/>). Global ve Türk varyasyonların ortak olanları seçilmiş, diğerleri göz ardı edilmiştir. İki veri tabanında ortak olan 208 tek nükleotid polimorfizmi türü varyasyonların frekans değerlerinin dağılımı Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılarak karşılaştırılmıştır.

Bulgular: p53 geninin tek nükleotid polimorfizmi türü varyasyonlarının global frekans değerleri ile Türk toplumu frekans değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p değeri = 0.6829).

Sonuç: Farklı birçok hastalıkla ilişkili olan p53 geninin belirli varyasyonlarının frekans değerlerinin Türk toplumunda Global değerlerden farklı olmadığı bulunmuştur. Farklı türden genlerin ve varyasyonların benzer şekilde karşılaştırılması hastalıkların genetik etkenlerinin Türk toplumuna özel olarak incelenmesinde yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Veri tabanı incelemesi, genetik varyasyon

Analysis of p53 Variations in Turkish Population

Abstract

Aim: The goal of this study is to examine the variations of the p53 (TP53) gene, which is significantly associated with diseases, in the Turkish population in comparison with global values.

Materials and Methods: Global frequency values of single nucleotide polymorphism type variations of the p53 gene were obtained from the NCBI Alpha project database (<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/snp/docs/gsr/alfa/>). Additionally, frequency values in Turkish population were taken from the Turkish Genome Project Data Sharing Portal (<https://tgd.tuseb.gov.tr/>). The common variations were selected, the others were ignored. The distribution of frequency values of 208 single nucleotide polymorphism variations common in the two databases were compared using the Wilcoxon Signed Rank Test.

Results: There was no statistically significant difference between the global frequency values of single nucleotide polymorphism type variations of the p53 gene and the frequency values of the Turkish population (p value = 0.6829).

Conclusion: It has been found that the frequency values of certain variations of the p53 gene, which are associated with many different diseases, are not different from the global values in the Turkish population. Similar comparison of other genes and variations will help in the investigation of the genetic factors of diseases for the Turkish population.

Keywords: Database mining, genetic variation

Tıp 1 Diyabetli Çocuklarda Hematolojik İnflamatuar Parametrelerin Glisemik Kontrol ile İlişkisinin Değerlendirilmesi

Meliha Esra BİLİCİ¹ 0000-0002-9262-7200, **Sami UYGUN**² 0009-0009-8638-7851

Deniz BALTACI² 0009-0009-9145-6110, **Gamze KORKMAZ**² 0009-0007-0828-9397

Tuğba Ceyda DUMAN² 0009-0008-9488-309X, **Efe ÜNAY**² 0009-0003-7258-5394

Emine Saliha YILDIRIM² 0009-0008-8128-4696, **Anıl AYDEĞER**² 0009-0002-0670-0481

Melike Nur KORKMAZ² 0009-0002-9701-614X, **Mehmet Fatih ARAT**² 0009-0008-0165-183X

Muhammet Emir PEKER² 0009-0005-8341-4958

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2023-2024 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

Öz

Amaç: Bu çalışmada Tip-1 diyabet mellituslu (T1DM) çocuklarda hematolojik inflamatuvar parametrelerin tanı anındaki güvenilirliği ve tedavi kontrolündeki etkinliğinin glisemik kontrol ile ilişkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Pediatrik Endokrinoloji Kliniğine, Nisan 2021 ve Ocak 2024 tarihleri arasında başvuran Tip 1 diyabet tanılı çocuk hastalar ve sağlıklı kontrol grubu ile yürütüldü. Hastaların tıbbi kayıtları geriye dönük incelenerek tanı anında ve tedavinin 1. yılındaki antropometrik ölçümler, tam kan sayımı parametreleri, C-reaktif protein, glikolize hemoglobin a1c düzeyi(HbA1c) kaydedildi. Tam kan sayımı parametrelerinden, Platelet/lenfosit oranı (PLR), Nötrofil/lenfosit oranı (NLR), Sistemik immün inflamasyon indeksi (SII) (platelet x nötrofil/lenfosit), Sistemik inflamasyon response indeksi (SIRI) (nötrofil x monosit / lenfosit) hesaplandı, MPV, Platekrit, PAV düzeyleri kaydedildi. Olgular Amerikan Diyabet Derneği ve Uluslararası Diyabet Federasyonu önerileri doğrultusunda, HbA1c düzeylerine göre 3 gruba ayrılarak HbA1c<7,5 olan olgular iyi (grup 1), %7,5-9 olan olgular orta (grup 2) ve >%9 olan olgular kötü metabolik kontrol grubunu (grup 3) oluşturdu. Enfeksiyon, eşlik eden otoimmün veya harici hastalık, T1DM dışındaki diyabet tipleri ve sendromik olan olgular çalışmadan hariç tutuldu. Kontrol grubu, çocuk endokrin polikliniğine boy kısalığı şikayeti ile başvuran ancak spesifik hastalık tanısı almayan olgulardan oluşturuldu.

Bulgular: Çalışmamıza toplam 80 tip1 DM tanılı hasta ve 55 sağlıklı kontrol dahil edildi. Başvuru veya kontrol veri eksikliği nedeniyle 35 olgu çalışma dışı bırakıldı. Toplam 45 T1DM tanılı olgunun, yaş ortalaması 10.4 (2,4-18) iken, %51.1'i (n:23) kızdı. Olguların %57.8'i diyabetik ketoasidoz ile hastaneye başvururken, %30.8 olgu ağır DKA ile tanı aldı. Sağlıklı grup (n:45) ile hasta grup arasındaki değerlendirmede, PLR (p=0,01), NLR (p=0,025), MPV (p=0,025), PCT (p=0,045), SIRI (p=0,007), SII (p=0,00001) ve PAN (p=0,005) anlamlı değişiklik gösterdi. Hastalık tanısında receiver operating characteristic (ROC) analizinde SII'nin en değerli parametre olduğu görüldü (AUC:0,94, sensitivite:%91 spesifite:%86). Başvuruda ve birinci yıl kontrolde arasında NLR, PAV, PCT, SII ve SIRI parametrelerinde kontrolde anlamlı şekilde düşük görülürken; PLR ve MPV'de farklılık görülmedi. T1DM olguların basvuru Hba1c % 11.9±1.9 iken kontrolde % 8.4±2.1 ile orta metabolik kontroldeydi. Olgular glisemik kontrol düzeyine göre 3 gruba ayrıldığında,% 44,4 grup 1,%27,8 grup 2, %27,8 grup 3'teydi. Gruplar arasında yapılan değerlendirmede, hematolojik indekslerde anlamlı farklılık saptanmadı, HbA1c ile korelasyon gözlenmedi.

Sonuç: Hematolojik inflamatuvar parametreler T1DM tanısında kullanılabilecek kolay ulaşılabilir, ucuz parametrelerdir. Tip 1 DM hastalık tanısında tüm parametreler anlamlı yüksek bulunsa da en değerli parametre SII'dir. SII> 1612 üzerinde olması hastalık tanısını %91 spesifite %86 sensitivite ile öngörmektedir. T1DM tedavi ile iyileşmenin değerlendirilmesinde PAV ve MPV dışındaki inflamatuvar parametrelerin kullanılabilirken, glisemik kontrol düzeyinin değerlendirmesinde bu parametreler güvenilir görünmemektedir. Ayrıca Zonguldak ve çevresinde Tip 1 DM tanısı ve semptomların erken tanınması için bölgesel eğitici çalışmalara gereksinim bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tip 1 diyabet, sistemik immün inflamasyon indeksi

Evaluation of the Relationship Between Hematological Inflammatory Parameters and Glycemic Control in Children with Type 1 Diabetes

Abstract

Aim: To evaluate the reliability of hematological inflammatory parameters at the time of diagnosis and their effectiveness in treatment control in children with Type 1 Diabetes Mellitus (T1DM) in relation to glycemic control.

Material and Methods: The study was conducted with children diagnosed with Type 1 diabetes who presented to the Pediatric Endocrinology Clinic of Zonguldak Bülent Ecevit University between April 2021 and January 2024, along with a healthy control group. The medical records of the patients were retrospectively reviewed to record anthropometric measurements, complete blood count parameters, C-reactive protein levels, and glycosylated hemoglobin A1c (HbA1c) levels at the time of diagnosis and at the first year of treatment. From the complete blood count parameters, the Platelet/Lymphocyte Ratio (PLR), Neutrophil/Lymphocyte Ratio (NLR), Systemic Immune Inflammation Index (SII) (platelet x neutrophil/lymphocyte), and Systemic Inflammation Response Index (SIRI) (neutrophil x monocyte/lymphocyte) were calculated, along with MPV, Platecrit, and PAV levels recorded. The cases were categorized into three groups according to HbA1c levels, following the recommendations of the American Diabetes Association and the International Diabetes Federation: those with HbA1c <7.5% formed a good metabolic control group (Group 1), those with 7.5%-9% formed a moderate control group (Group 2), and those with >9% formed a poor metabolic control group (Group 3). Patients with infections, associated autoimmune or external diseases, other types of diabetes besides T1DM, and syndromic cases were excluded from the study. The control group

consisted of cases that presented to the pediatric endocrinology clinic with complaints of short stature but did not receive a specific disease diagnosis.

Results: A total of 80 patients with T1DM and 55 healthy controls were included in our study. Due to incomplete data at the time of admission or control, 35 cases were excluded from the study. The mean age of the 45 cases diagnosed with T1DM was 10.4 (range: 2.4-18), with 51.1% (n=23) being female. Of the cases, 57.8% presented with diabetic ketoacidosis, while 30.8% were diagnosed with severe DKA. The evaluation between the healthy group (n=45) and the patient group showed significant changes in PLR (p=0.01), NLR (p=0.025), MPV (p=0.025), PCT (p=0.045), SIRI (p=0.007), SII (p=0.00001), and PAN (p=0.005). In the receiver operating characteristic (ROC) analysis for disease diagnosis, SII was found to be the most valuable parameter (AUC=0.94, sensitivity: 91%, specificity: 86%). Between admission and the first-year control, NLR, PAV, PCT, SII, and SIRI parameters were significantly lower in control; no difference was observed in PLR and MPV. The initial HbA1c of T1DM cases was 11.9±1.9, while it was 8.4±2.1 in the control, indicating moderate metabolic control. When cases were categorized into three groups according to glycemic control levels, 44.4% were in Group 1, 27.8% in Group 2, and 27.8% in Group 3. No significant differences were detected in hematological indices among the groups, and no correlation was observed with HbA1c.

Conclusion: Hematological inflammatory parameters are easily accessible and inexpensive parameters that can be used in the diagnosis of T1DM. While all parameters showed significantly high values in the diagnosis of Type 1 DM, the most valuable parameter was SII. An SII value above 1612 predicts the diagnosis of the disease with 91% specificity and 86% sensitivity. While inflammatory parameters, except for PAV and MPV, can be used in evaluating the improvement of T1DM treatment, these parameters do not appear to be reliable in assessing glycemic control levels. Additionally, there is a need for regional educational initiatives to facilitate the early recognition of Type 1 DM diagnoses and symptoms in Zonguldak and its surroundings.

Keywords: Database mining, genetic variation

Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Medikal Estetik Uygulamaları Görüşlerinin Değerlendirilmesi

Hüseyin IŞIK¹ 0009-0008-4164-9726, Alireza Mohammadi NASERSARDROUD² 0000-0002-8999-1837

Fatih Remzi DEMİR² 0009-0001-5658-4952, Berna KARAKÖK² 0009-0003-7680-729X

Hilal BAYRAK² 0009-0004-0399-057X, Aleyna PINARCIK² 0009-0000-1638-3913

Nursena BULUT² 0009-0004-9897-1581, Beyza YÖRÜSÜN² 0009-0009-5134-8350

Buse ERDOĞUŞ² 0009-0008-8484-7183, Onur KULOĞLU² 0009-0001-0887-6096

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2023-2024 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

Öz

Amaç: Araştırmanın amacı, tıp fakültesi öğrencilerinin medikal estetik uygulamaları hakkındaki görüşlerini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntemler: Araştırma kesitsel bir araştırma olup 200 tıp fakültesi öğrencisinin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Katılımcıların 28'i dönem 1, 33'ü dönem 2, 104'ü dönem 3, 19'u dönem 4, 8'i dönem 5 ve 8'i de dönem 6'dır. Veri toplama aracı olarak, öğrencilerin yaş, cinsiyet, sınıf ve estetik işlem yaptırma eğilimleri ile ilgili soruların yer aldığı bir anket kullanılmıştır. Veriler, anketlerin öğrenciler tarafından doldurulması yoluyla toplanmıştır. Toplanan veriler, SPSS programı kullanılarak analiz edilmiştir. Analizlerde, tanımlayıcı istatistikler (frekans, yüzde) ve gruplar arasındaki farkların belirlenmesi için uygun istatistiksel testler kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %72.5'i (145 kişi) konuyu ilgi çekici bulurken %27.5'i (55 kişi) konuyla ilgilenmediğini belirtmiştir. Katılımcıların %66'sı kadın (132 kişi) ve %34'ü erkek (68 kişi)'tir. Yapılan analizlerle konuya ilgi ve cinsiyet arasında anlamlı farklılık saptanmıştır. Katılımcıların %92'si (184 kişi) daha önce hiç medikal estetik uygulaması yaptırmadığını belirtmiştir. Katılımcıların %46.5'i (93 kişi) ileride medikal estetik yaptırmayı düşündüğünü belirtirken %53.5'i (107 kişi) ileride herhangi bir medikal estetik uygulaması yaptırmak istemediklerini belirtmiştir. Yapılan analizlerle daha önce medikal estetik uygulama-

sı yaptırmak ile ileride yaptırmayı düşünmek arasında anlamlı farklılık saptanmıştır. Cinsiyet ve medikal estetik uygulamaları hakkında bilgi sahibi olma arasında anlamlı farklılık saptanmıştır. Daha önce medikal estetik uygulaması yaptırmış olmak ile medikal estetik uygulamaları hakkında bilgi sahibi olmak arasında anlamlı farklılık saptanmıştır. Medikal estetik uygulaması yaptırmak istemek ile medikal estetik uygulamaları hakkında bilgi sahibi olmak arasında anlamlı farklılık saptanmıştır. Katılımcıların %99'u (198 kişi) işleme başlamadan önce yaptırmak istediği uygulama hakkında bilgi edinmek istediğini belirtmiştir. Katılımcıların %99'u (198 kişi) işlemden sonra herhangi bir sıkıntı yaşadığında danışmanlık almak istediğini belirtmiştir. Medikal estetik uygulaması için önem verilen ölçütler sırasıyla; kalite (%88,5), hijyen (86,5) ve uygunluk (27,5) olarak saptanmıştır. Katılımcıların %43'ü (86 kişi) medikal estetik uygulamalarının yaygınlaşması hakkında kararsız kalırken %32'si (64 kişi) olumsuz ve kalan %25'i (50 kişi) olumlu görüş belirtmiştir. Katılımcıların %47,5'i (95 kişi) medikal estetik uygulamalarının farklı merkezlerde, çeşitli koşullarda yapılıyor olması hakkında olumsuz görüş belirtirken %29'u (58 kişi) kararsız kalmış ve kalan %23,5'i (47 kişi) olumlu görüş belirtmiştir. Katılımcıların %91'i (182 kişi) medikal estetik yapma yetkisinin doktorlar dışında başka kişilerde de olması hakkında (güzellik merkezlerinde çalışan estetisyenler, online sertifika almış kişiler vb.) olumsuz görüş belirtirken %7'si (14 kişi) kararsız kalmış ve kalan %2 (4 kişi) olumlu görüş belirtmiştir. Yapılan analizlerle medikal estetik uygulaması yaptırmak için doktoru tercih etmek ile branş farklılığı gözetmek arasında anlamlı farklılık saptanmamıştır.

Sonuç: Cinsiyetin medikal estetik uygulamalarına ilgi gösterme ve uygulamalar hakkında bilgi sahibi olma üzerinde etkili olduğu gösterilmiştir. Daha önce medikal estetik uygulaması yaptırmış kişilerin ileride tekrar işlem yaptırmayı düşündüğü görülmüştür. Medikal estetik uygulaması yaptırmadan önce bilgi sahibi olmak isteyenlerin bu işlemden sonra yaşanacak bir sorun durumunda işlemi yaptırabilecekleri merkezden danışmanlık almak istedikleri anlaşılmıştır. Medikal estetik uygulaması yaptırmak isteyenlerin uzaklık fark etmeksizin en çok önem verdikleri parametrenin kaliteli hizmet olduğu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Medikal estetik, tıp fakültesi öğrencisi

Evaluating The Views Of Medicine Students On Medical Aesthetic Procedures

Abstract

Aim: The aim of this study is to evaluate the opinions of medical faculty students regarding medical aesthetic applications.

Materials and Methods: This cross-sectional study was conducted with the participation of 200 medical faculty students. The participants included 28 first-year, 33 second-year, 104 third-year, 19 fourth-year, 8 fifth-year, and 8 sixth-year students. A questionnaire was used as the data collection tool, which included questions about the students' age, gender, class, and tendencies towards undergoing aesthetic procedures. The data was collected through the students' completion of the questionnaires. The collected data was analyzed using the SPSS program. Descriptive statistics (frequency, percentage) and appropriate statistical tests were used to determine differences between groups.

Results: 72.5% of the participants (145 people) found the topic interesting, while 27.5% (55 people) stated that they were not interested in the topic. 66% of the participants were women (132 people) and 34% were men (68 people).

With the analyses performed, a significant difference was found between interest in the subject and gender deficiency.

92% of the participants (184 people) stated that they had never had a medical aesthetic application before. 46.5% of the participants (93 people) stated that they were considering having medical aesthetics in the future, while 53.5% (107 people) stated that they did not want to have any medical aesthetics application in the future.

With the analyses performed, a significant difference was found between having a medical aesthetic application before and thinking about having it done in the future deficiency.

With the analyses performed;

- A significant difference was found between having knowledge about gender and medical aesthetic deceptions.
- A significant difference was found between having previously had a medical aesthetic application and having knowledge about medical aesthetic applications deceptions.
- A significant difference has been found between wanting to have a medical aesthetic application and having knowledge about medical aesthetic applications deceptions.

99% of the participants (198 people) stated that they wanted to learn about the application they wanted to make before starting the process. 99% of the participants (198 people) stated that they would like to receive counseling if they experienced any difficulties after the procedure.

With the analyses performed;

- The criteria given importance for the application of medical aesthetics were determined as quality (88.5%), hygiene (86.5) and compliance (27.5), respectively.
- While 43% of the participants (86 people) were undecided about the spread of medical aesthetic practices, 32% (64 people) expressed a negative opinion and the remaining 25% (50 people) expressed a positive opinion.
- 47.5% of the participants (95 people) expressed a negative opinion about the fact that medical aesthetic applications are performed in different centers under various conditions, while 29% (58 people) remained undecided and the remaining 23.5% (47 people) expressed a positive opinion.
- 91% of the participants (182 people) talked about the fact that other people besides doctors have the authority to perform medical aesthetics (estheticians working in beauty centers, people who have obtained online certificates, etc.) while expressing a negative opinion, 7% (14 people) remained undecided and the remaining 2% (4 people) expressed a positive opinion.

According to the analyses performed, no significant difference was found between choosing a doctor to have a medical aesthetic application and observing the branch decency.

Conclusion: It has been shown that gender has an effect on showing interest in medical aesthetic applications and having information about the applications. It has been observed that people who have had medical aesthetic applications before are considering having the procedure again in the future. It has been understood that those who want to be informed before having a medical aesthetic application want to get consultancy from the center where they will have the procedure done in case of a problem after this procedure. It has been revealed that the most important thing for those who want to have a medical aesthetic application is quality service regardless of the distance.

Keywords: Medical aesthetics, medical faculty student

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Uyku Düzeni ve Fiziksel Aktivitenin Tükenmişliğe Olan Etkisi

İnci TURAN¹ 0000-0003-2211-3914, **Şebnem GÜLDEMİR²** 0009-0009-8271-9847
İbrahim AVŞAR² 0009-0004-3539-5193, **Ceyda Ceren ŞAHİNER²** 0009-0006-3228-8426
Melih Furkan KURT² 0009-0000-4484-0026, **Duygu DÜLĞER²** 0009-0004-7712-8317
Nimet ÇOBAN² 0009-0001-1930-4800, **Anıl Bartu TAKİR²** 0009-0005-8895-7839
Sümeyye KARACA² 0009-0000-7241-4147, **Cafer Okan GÜRÜN²** 0009-0001-3659-6921
Ömer Faruk ÇAĞLAN² 0009-0001-9852-523X, **Ali ARAS²** 0009-0007-1074-7481
Muhammed Fatih BATUK² 0009-0004-2058-6763

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

² Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2023-2024 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

Öz

Giriş: İyi ruh sağlığı ve tükenmişlik sendromunun olmaması, öğrenci ve tıbbi meslekiyetin geliştirilmesi ve sürdürülmesi için gereklidir. Ruhsal sağlık verilerinin epidemiyolojisi, tıp öğrencilerinin %20'den fazlasının psikolojik bozukluklardan muzdarip olduğunu ve/veya ruh sağlığı sorunları yaşadığını göstermektedir. Kısalmış uyku süresi, günlük fiziksel performansa, bilişsel performansa etki eden ve genel sağlığı etkileyen en önemli faktörlerden birisi olarak kabul edilmektedir ayrıca tıp öğrencileri genellikle minimum düzeyde fiziksel aktivite önerilerini karşılamazlar. Tüm bunları ele alarak fiziksel aktivite, tükenmişlik ve uyku bileşenlerinin tıp öğrencilerinin verimliliği için önemli parametreler olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmada bu kriterler arasındaki ilişkileri incelemek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi 2023-2024 yılı Tıp Fakültesi öğrencilerinde Google Form kullanılarak anket çalışması yapılmıştır. Maslach Tükenmişlik Envanteri-Öğrenci Formu (MTE-ÖF) , Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi Kısa formu, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi formları kullanılmıştır.

Bulgular: ZBEÜ Tıp Fakültesindeki 202 öğrencide yaptığımız çalışmaya göre; Sosyal Faaliyet ve Tükenmişlik arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Verilere göre sosyal faaliyet yapmayan kişilerin tükenmişlik puanı yüksektir. Uyku Kalitesi ve Tükenmişlik arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Verilere göre uyku kalitesi kötü olan kişilerin tükenmişlik puanları da yüksektir Diğer bakılan parametrelerde anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Sonuç: Önerimiz bu veriler doğrultusunda tıp fakültesi öğrencilerini sosyal faaliyet yapmaya teşvik ve uyku kalitelerini artırmaya yönelik gerekli bilgilendirmelerin yapılması gerektiridir.

Anahtar Kelimeler: Tükenmişlik, uyku, fiziksel aktivite, verimlilik

The Effect of Sleep Pattern and Physical Activity on Burnout Among Students of Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Medicine

Abstract

Aim: Good mental health and the absence of burnout are essential for the development and maintenance of students and medical professionals. The epidemiology of mental health data shows, that more than 20% of medical students suffer from psychological disorders and/or experience mental health issues. Shortened sleep duration is recognized as one of the most important factors affecting daily physical and cognitive performance as well as overall health, also medical students often don't meet the recommendations for minimum levels of physical activity. Taking all these into consideration, we think that physical activity, burnout and sleep components are important parameters for the productivity of medical students. Examining the relationships between them is the prime target of our research.

Material and Methods: An survey was conducted using Google Forms with the students of the Faculty of Medicine at Zonguldak Bülent Ecevit University for the academic year 2023-2024. We used Maslach Burnout Inventory-Student Form (MBI-SF), International Physical Activity Questionnaire Short Form, Pittsburgh Sleep Quality Index Scoring.

Results: According to the study we conducted on students from ZBEU Faculty of Medicine; a significant difference was found between Social Activity and Burnout. According to the data, individuals who don't engage in social activities have high burnout scores. A significant difference was found between Sleep Quality an Burnout. According to the data, individuals with poor sleep quality also have high burnout scores. No significant differences were found in the other parameters examined.

Conclusion: Our recommendation, based on these data is to encourage medical students to engage in social activities and to provide necessary information to improve their sleep quality.

Keywords: Burnout, sleep, physical activity, efficiency

Sanal Gerçeklik Gözlüğünün Oküler Yüzey Üzerine Etkilerinin Değerlendirilmesi

Numan KÜÇÜK¹ 0000-0002-5139-2484, Mehmet Melih YERLİKAY² 0009-0003-3103-4262

Betül TAŞÇI² 0009-0009-0003-0182, Mehmet Ali KILIÇ² 0009-0009-0633-3002

Yiğitcan KASAP² 0009-0009-8075-3910, Simay DAĞLIOĞLU² 0009-0004-5612-0367

Hatice DÖNMEZ² 0009-0009-9749-0459, Emirhan HAŞLAR² 0009-0001-1943-0938

Elif Beyza ESEN² 0009-0009-4623-2935, Miray AKIN² 0009-0002-8428-3935

Bahar ÇILDOĞAN² 0009-0002-5783-7429, Sedanur ÇANDIR² 0009-0001-7660-5060

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2023-2024 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

Öz

Amaç: Bu çalışmada video izleme amacıyla sanal gerçeklik gözlüğü takmanın ve bilgisayar monitörü kullanımının oküler yüzey üzerine etkilerini karşılaştırmak amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Çalışmaya 28 tıp fakültesi öğrencisi dahil edildi. Katılımcılar, farklı günlerde bilgisayar ekranının veya sanal gerçeklik başlığının 30 dakika boyunca sürekli kullanımı için rastgele seçildi. Katılımcıların demografik verileri ve Oküler Yüzey Hastalığı İndeksi (OSDI) anket puanları elde edildi. Non-invaziv gözyaşı kırılma zamanı (NIBUT) ve kornea boyama skoru (Oxford ölçeğine göre) başlangıçta ve 30 dakikalık süresinin hemen ardından kaydedildi.

Bulgular: Yirmi sekiz katılımcının (15 kadın, 13 erkek) 28 sağ gözü çalışmaya dahil edildi. Ortalama OSDI skoru $24,26 \pm 17,59$ idi. Sanal gerçeklik gözlüğü grubunun ortalama NIBUT'unda $1,2 \pm 0,8$ sn artış olurken, bilgisayar ekranı grubunda $1,9 \pm 1,2$ sn azalma gözlemlendi ($p=0,012$). Gruplarda ne başlangıçta ne de maruz kalma süresinin ardından kornea boyanması gözlemlenmedi.

Sonuç: Bilgisayar ekranı kullanımının aksine, sanal gerçeklik gözlüğü kullanımı, gözyaşı filmi buharlaşmaya karşı koruyan kapalı periorbital bir mikro ortam sağlayarak NIBUT'ta artışa neden olur.

Anahtar Kelimeler: Sanal gerçeklik, kuru göz, oküler yüzey

Evaluation of the Effects of Virtual Reality Glasses on the Ocular Surface

Abstract

Aim: The aim of this study was to compare the effects of wearing virtual reality glasses and using a computer monitor for video viewing on the ocular surface.

Materials and Methods: Twenty-eight medical school students were enrolled to the study. Participants were randomized to either 30 minutes of continuous use of a computer display or virtual reality headset on different days. Participants' demographic data and the Ocular Surface Disease Index (OSDI) questionnaire scores were obtained. Non-invasive tear break-up time (NIBUT) and corneal staining score (according to Oxford scale) were recorded at baseline and immediately following the 30-minute exposure period.

Results: Twenty-eight eyes (right ones) of 28 participants (15 women, 13 men) were included in the study. The mean OSDI score was 24.26 ± 17.59 . There was a 1.2 ± 0.8 sec increase in the mean NI-BUT of virtual reality headset group while 1.9 ± 1.2 sec decrease was observed in computer screen group ($p=0.012$). No corneal staining was observed in groups neither at baseline nor following the exposure period.

Conclusion: In contrast to computer display use, virtual reality headset wear results in an increase of NIBUT by providing a closed periocular microenvironment which protects tear film against evaporation.

Keywords: Virtual reality, dry eye, ocular surface

Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Bacak Ağrısı Düzeylerinin Karşılaştırmalı Analizi: Cıvıq-20 Puanına Dayalı Bir Çalışma

Oğuz ARSLANTÜRK¹ 0000-0002-4047-9656, Aslı Ceren ALKAN² 0009-0009-7694-3658

Assiye Nur ÇELİKEL² 0009-0003-7478-9948, Ayşe Peri GÜREK² 0009-0002-9309-8651

Elif İlayda AKCURA² 0009-0001-8526-4229, Ezgi KARAMAN² 0009-0000-5060-1443

Hasan TÜRDÜ² 0009-0001-7694-2294, Sude Gizem DERİN² 0009-0007-9261-3160

Uğur KURTULUŞ² 0009-0006-1554-4555, Burcu KADAK² 0009-0009-3765-8598

Dilan YILDIRIM² 0009-0007-3917-3135, Yektanur OLCAR² 0009-0002-8189-5901

Ece Gökçe ŞAMDAN² 0009-0001-2133-1576, Erdem Fatmir SERBEST² 0009-0003-2680-332X

Emirhan COŞKUN² 0009-0001-4156-9354, Zeynep Sude HALİSDEMİR² 0009-0003-3840-8773

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kalp ve Damar Cerrahisi Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, 2022-2023 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

Öz

Amaç: Bacak ağrısı, tıp fakültesi öğrencilerinin karşılaşılabileceği bir sorundur. Bu araştırmadaki amacımız farklı dönemlerdeki tıp fakültesi öğrencilerinin bacak ağrısını COVIQ-20 skoruna bağlı olarak yaşam kalitesi ve fiziksel aktivite düzeyinde değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntemler: Çalışma Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Nisan-Temmuz 2024 tarihleri arasında yapılmıştır. 216 katılımcı (70 erkek, 146 kadın) üzerinde yürütülen çalışmada, katılımcıların bacak ağrısı, yaşam kalitesi ve fiziksel aktivite düzeyleri arasındaki ilişki araştırılmıştır. Çalışmaya katılmak isteyen, kronik hastalığı veya bacak sakatlığı geçmişi olmayan tıp fakültesi öğrencileri dahil edilmiştir. Yaş ortalaması 23.7±2.1 olan katılımcıların %40.3'ü Dönem 1, %17.1'i Dönem 2, %13'ü Dönem 3, %10.6'sı Dönem 4, %12'si Dönem 5 ve %7'si ise Dönem 6'dan idi. CIVIQ-20 anketi ile GLOBAL PHYSICAL ACTIVITY QUESTIONNAIRE (GPAQ) anketi kullanılmıştır. Veriler SPSS istatistik programı kullanılarak analiz edilmiştir. Çalışma, Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Etik Kurulu tarafından onaylanmış (E.2024/07) ve Helsinki Bildirgesi prensiplerine uygun olarak yürütülmüştür.

Bulgular: Çalışmamızda Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi tüm dönem öğrencilerinden toplam 216 katılımcıya 42 soruluk anket uygulandı. CIVIQ-20 skoru ile sorgulanan bacak ağrısının cinsiyet, VKİ, dönem ve fiziksel aktivite(GPAQ) ile ilişkisi incelendi. Analizler Mann-Whitney U testi ile yapıldı. Tıp Fakültesi prelinik ve klinik arasında sorgulandığında prelinik öğrencilerinde; kadın cinsiyette erkek cinsiyete göre bacak ağrısı skoru daha yüksek bulundu. VKİ ile bacak ağrısı skoru arasında anlamlı bir ilişki bulunmadı. MET-dakika skoru ile değerlendirilen GPAQ fiziksel aktivite ölçeği ile CIVIQ-20 skoru ile karşılaştırıldığında; bacak ağrısı skoru ile GPAQ testi arasında negatif yönlü zayıf bir ilişki bulundu.

Sonuç: Yaptığımız bu çalışma, tıp fakültesi öğrencilerindeki bacak ağrısını dönemler arası karşılaştırmak ve fiziksel aktivite ile ilişkisini tespit etmek için yapılmıştır. Çalışmanın sonucuna göre prelinik-klinik karşılaştırmasında prelinik dönemindeki tıp öğrencilerinde bacak ağrısı görülme sıklığının daha fazla olduğu görülmüştür. Prelinik öğrencilerinin hastaneye gitmemesi, amfilerde uzun saatler oturarak eğitim görmesinden kaynaklı daha fazla bacak ağrısı şikâyeti olduğu düşünülmüştür. Klinik öğrencilerinin ise hastanelerdeki işlerde aktif bir şekilde görev alıp aynı zamanda okul hastane arasında hareket halinde, fiziksel olarak aktif olduğu, buna bağlı olarak daha az bacak ağrısı yaşadığı düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Tıp öğrencileri, bacak ağrısı, CIVIQ-20

Comparative Analysis Of Leg Pain Levels in Medical Faculty Students: A Study Based On Civiq-20 Score

Abstract

Aim: Leg pain is a common issue that medical school students may encounter. The aim of this study is to evaluate leg pain among medical students across all years based on CIVIQ-20 scores, in relation to their quality of life and level of physical activity.

Material and Methods: The study was conducted at Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Medicine between April and July 2024. A total of 216 participants (70 male, 146 female) were included in the study, which investigated the relationship between leg pain, quality of life, and physical activity levels. Participants included medical students without a history of chronic illness or leg injury who volunteered to participate. The mean age of the participants was 23.7±2.1 years. Of these, 40.3% were from Year 1, 17.1% from Year 2, 13% from Year 3, 10.6% from Year 4, 12% from Year 5, and 7% from Year 6. The CIVIQ-20 questionnaire and the GLOBAL PHYSICAL ACTIVITY QUESTIONNAIRE (GPAQ) were utilized. Data were analyzed using the SPSS statistical program. The study was approved by the Zonguldak Bülent Ecevit University Ethics Committee (Approval No. E.2024/07) and conducted in accordance with the principles of the Helsinki Declaration.

Results: In our study, a survey comprising 42 questions was administered to a total of 216 participants from all terms of Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Medicine. The relationship between leg pain queried by CIVIQ-20 score and gender, BMI, term, and physical activity (GPAQ) was examined. Analyses were conducted using the Mann-Whitney U test. When investigated between preclinical and clinical stages of medical school, higher leg pain scores were found in female compared to male preclinical students. No significant relationship was observed between BMI and leg pain score. When

compared with CIVIQ-20 score, the GPAQ physical activity scale evaluated by MET-minute score showed a weak negative correlation with leg pain score.

Conclusion: This study was conducted to compare leg pain in medical school students between years and to determine its relationship with physical activity. According to the results of the study, in the preclinical-clinical comparison, the frequency of leg pain was found to be higher in medical students in the preclinical period. It was thought that preclinical students complained more about leg pain due to not going to the hospital and studying in lecture halls for long hours. It was thought that clinical students actively took part in hospital work and were physically active, moving between school and hospital, and therefore experienced less leg pain.

Keywords: Medical students, leg pain, CIVIQ-20

Siberkondrinin Acil Servis Yoğunluğuna Etkisinin Değerlendirilmesi

Şükran KOCA¹ 0000-0001-6820-8367, Nigar KARAKILIÇ² 0009-0003-8339-1974

Sena Ceren GİLİK² 0009-0000-9106-0727, Nisa Naz ATILGAN² 0009-0009-7786-8530

Haşim GÖREN² 0009-0005-9240-7485, Önder Deniz NAĞIŞ² 0009-0006-2931-4347

Buğrahan KUŞ² 0009-0003-4571-6029, Furkan AKBAY² 0000-0002-9161-175X

Ayşe BELHAN² 0009-0000-0939-5887

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Acil Tıp Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2023-2024 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

Öz

Amaç: Sağlık hizmetlerine erişimdeki dijital devrim, internetin sağladığı sınırsız bilgiye erişim imkanıyla birlikte, siberkondri olarak adlandırılan yeni bir sağlık endişesi türünün ortaya çıkmasına neden olmuştur. Siberkondrinin acil servis yoğunluğuna olan etkisi, sağlık sistemlerinin sürdürülebilirliği açısından önemli bir sorun teşkil etmektedir. Bu çalışma acil servise gelen hastaların siberkondri ciddiyet ölçeğine göre değerlendirilmesiyle, siberkondrinin acil servis başvurusuna olan etkisini değerlendirmeyi amaçlamıştır.

Gereç ve Yöntemler: Bu araştırmaya 1 Şubat-30 Nisan 2024 tarihleri arasında Zonguldak Bülent Ecevit Hastanesi Tıp Fakültesi Hastanesi acil servislerine başvuran 18-88 yaş arası 1000 hasta dahil edilmiştir. Anket verileri, katılımcıların demografik bilgileri, sağlıkla ilgili internet arama davranışları ve acil servise başvuru nedenlerini içermektedir. Anket formu ile birlikte Siberkondri Şiddet Ölçeğinin Kısa Formu (CSS-12) kullanılmıştır. İstatistiksel değerlendirme SPSS (Versiyon 29.0) programı kullanılarak yapıldı. Siberkondri düzeyleri ile acil servis başvuru sıklıkları arasındaki ilişkiyi belirlemek için korelasyon ve regresyon analizleri yapılmıştır. Araştırma, etik kurul onayı almış ve katılımcıların bilgileri gizli tutulmuştur.

Bulgular: Araştırmaya katılanların %52,6'si kadın, %47,4'i erkek olup yaş ortalaması 35,26'di. Katılımcıların siberkondri ciddiyet ölçeği puan ortalaması 28,57'di. Yaş ile puan arasında negatif yönlü, zayıf bir ilişki bulunmuştur ($p<0.001$). Erkek ve kadınların puan ortalamaları arasındaki fark anlamlı bulunmuştur ($p=0.002$). Toplam puan bakımından eğitim düzeyleri arasındaki fark anlamlı bulunmuş ($p<0.001$). Toplam puan bakımından başvuru sayıları arasındaki fark anlamlı bulunmamıştır ($p=0.232$) Toplam puan bakımından başvuru saatleri arasındaki fark anlamlı bulunmamıştır ($p=0.352$).

Sonuç: Bu çalışmada öğrencilerin siberkondri puanları ile başvuru sıklığının artmadığını fakat yaşla siberkondrinin azaldığını gözlemlenmiştir. Yaş, cinsiyet, eğitim düzeyi, yerleşim yeri, hastaneye ulaşım kolaylığı, medeni durum, başvuru sayısı ve saatleri gibi çeşitli demografik ve sosyo-ekonomik faktörler, siberkondri semptomlarının yoğunluğunu ve acil servise başvuru nedenlerini etkilemektedir. Bu bulgular, diğer siberkondri çalışmaları ile tutarlılık göstermekte ve sağlık hizmetlerinin planlanmasında dikkate alınması gereken önemli faktörler içinde değerlendirilmelidir.

Anahtar kelimeler: Acil servis yoğunluğu, siberkondri, eğitim

Evaluation Of The Effect Of Cyberchondria On Emergency Service Overcrowding

Abstract

Aim: The digital revolution in access to healthcare, together with the unlimited access to information provided by the internet, has led to the emergence of a new type of health anxiety called cyberchondria. The impact of cyberchondria on emergency department density poses a significant problem for the sustainability of healthcare systems. This study aimed to evaluate the impact of the emergency service admission by evaluating it according to the cyberchondria severity scale to the patients coming to the Emergency Department.

Material and Methods: This study included 1000 patients aged 18-88 who applied to the emergency services of Zonguldak Bülent Ecevit Hospital Faculty of Medicine Hospital between 1 February and 30 April 2022. Survey data included participants' demographic information, health-related internet search behavior, and reasons for visiting the emergency room. The Short Form of the Cyberchondria Severity Scale (CSS-12) was used together with the survey form. Statistical evaluation was made using SPSS (Version 29.0) program. Correlation and regression analyzes were performed to determine the relationship between cyberchondria levels and frequency of emergency department visits. The research received ethics committee approval and participants' information was kept confidential.

Results: 52.6% of the participants in the study were women, 47.4% were men, and the average age was 35.26. The average cyberchondria scale score of the participants was 28.57. A weak negative relationship was found between age and score ($p<0.001$). The difference between the mean scores of men and women was found to be significant ($p=0.002$). The difference between education levels in terms of total score was found to be significant ($p<0.001$). The difference between the number of applications in terms of total score was not found to be significant ($p=0.232$) The difference between application hours in terms of total score was not found to be significant ($p=0.352$).

Conclusion: In this study, we observed that the frequency of admission did not increase with the students' cyberchondria scores, but cyberchondria decreased with age. Various demographic and socio-economic factors such as age, gender, education level, place of residence, ease of transportation to the hospital, marital status, number and hours of admission affect the intensity of cyberchondria symptoms and the reasons for applying to the emergency room. These findings are consistent with other cyberchondria studies and should be considered among the important factors that should be taken into account in the planning of health services.

Keywords: Emergency department density, cyberchondria, education

Genç Erişkinlerde Analjezik İlaç Kullanımının Araştırılması

Tuğçe KÖKSAL¹ 000-0003-4541-6491, **Ahmet Hamza ÖZASLAN**² 0009-0007-4257-2778

Damlanur YILDIZ² 0000-0001-6164-9012, **Ekin ÜMİT**² 0009-0006-3023-5240

Elif Aybala ISLAK² 0009-0005-2584-2938, **Gamze Deniz YILMAZ**² 0009-0008-2430-3944

Goncagül MUTLU² 0009-0003-4331-9396, **Nisanur ALBAYRAK**² 0009-0002-1145-2531

Özgenur AKBAŞ² 0009-0004-7577-5692, **Rabia ÖZMEN**² 0009-0009-1219-5533

Sena SEVER² 0009-0003-3169-8907, **Sultan ALTINTAŞ**² 0009-0002-1733-3787

Tamer AKÇA² 0009-0003-1389-9262, **Zeynep İrem KARA**² 0009-0005-6497-8969

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2023-2024 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

Öz

Amaç: Genç yetişkinler ergenlikten yetişkinliğe girerken bağımlı çocuklardan bağımsız bireysel yetişkinliğe geçmeye çalışırlar ve sosyal, kültürel ve fiziksel çevrelerinden etkilenirler. Bu dönemde bireyler kendi kararlarını almaya başlarlar. İlaçların uygunsuz kullanımı klinikte sıklıkla karşılaşılan durumlardan biridir. Baş ağrısı ve kas-iskelet sistemi ağrısı en sık karşılaşılan ağrılar olmakla birlikte ağrı kesici ilaçlar toplum genelinde en sık kullanılan ilaçlardandır. Bu çalışmada genç erişkinlerde analjezik ilaç kullanım düzeylerini belirlemek ve genç erişkinlerin sağlık hakkındaki tutumlarının araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışma 10/05/2024 ile 25/06/2024 tarihleri arasında 395 katılımcı ile yapılmıştır. Kişilerin yaş, cinsiyet, beden-kitle endeksi, eğitim durumu, meslek ve yaşadıkları il bilgileri kaydedilmiş, reçeteli – reçetesiz ağrı kesici kullanma durumları sorgulanmıştır. Standart bir ölçek kullanılmamıştır. Sorular literatür taraması sonunda belirlenerek 18-25 yaş arası kişiler çalışmaya dahil edilmiştir. Romatizmal hastalık gibi sürekli non-steroidal anti-inflamatuar ilaç kullanımını gerektiren hastalığa sahip olanlar, sağlık kurumunda çalışanlar (doktor, eczacı, hemşire), tıp fakültesi 4.-5.-6. sınıf öğrencisi olanlar ve hemşirelik bölümü 3.- 4. sınıf öğrencisi olanlar çalışmaya dahil edilmemiştir.

Bulgular: Katılımcıların %71.89'u kadın, %28.11'i erkekti. Yaş ortalamaları kadınlar için 21,55 erkekler için 21.87 olarak bulundu. Katılımcıların %48.86'sı üç büyük şehirde yaşamaktaydı. Katılımcıların %81.01'i üniversite öğrencisiydi. "İlacın son kullanma tarihine baktınız mı?" sorusuna evet cevabı verenler %71.64, "İlacı kullanmadan önce prospektüsüne baktınız mı?" sorusuna evet cevabı verenler %57.97 idi. Reçeteli ilaçların kullanımında önerilen doz ve süreye katılımcıların yaklaşık 1/3'ünün uymadığını saptanmıştır. Reçetesiz ilaç kullanımında ise ilaç seçiminin bireysel karar ile yapıldığını görülmüştür. Yakınlarına ilaç tavsiye verenlerin oranını %60,5 ve sonradan kullanmak için analjezik ilaç alma oranını %73,16 bulunmuştur.

Sonuç: Sağlığımız hakkında sorumluluk almaya başladığımız genç erişkinlik döneminde kişilere sağlık okur-yazarlığı hakkında bilgi verilmesinin gerekliliği ve önemi ortaya konmuştur. Genç erişkinlerin eğitimi, toplumun sağlıkla ilgili hizmetlerden en yararlı ve en üst düzeyde yararlanması için önemlidir. Toplumda sağlıkla ilgili bilgi düzeyinin artırılmasına yönelik olarak yapılacak müdahaleler için genç erişkinlik dönemi altın zaman olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Genç erişkin, analjezik ilaç, uygunsuz ilaç kullanımı

Investigation Of Analgesic Drug Use in Young Adults

Abstract

Aim: As young adults enter adulthood from adolescence, they try to transition from dependent children to independent individual adulthood and are influenced by their social, cultural and physical environment. During this period, individuals begin to make their own decisions. Inappropriate use of drugs is one of the situations frequently encountered in the clinic. Headache and musculoskeletal pain are the most common pains, pain medications are among the most commonly used medications in the society. This study aimed to determine the levels of analgesic drug use in young adults and to investigate the attitudes of young adults towards health.

Material and Methods: Our study was conducted with 395 participants between 10/05/2024 and 25/06/2024. Information about the age, gender, body-mass index, educational status, occupation and lived province of the persons was recorded. Their status of using prescription and over-the counter analgesic was questioned. No standard scale was used. The questions were determined at the end of the literature review. People between the ages of 18 and 25 were included in the study. Those who have a disease that requires constant use of non-steroidal anti-inflammatory drugs, such as rheumatic disease, those who work in a medical institution (doctor, pharmacist, nurse) ,faculty of medicine 4.-5.-6. those who are class students and nursing department 3.- 4. those who were grade students were not included in the study.

Results: 71.89% of the participants were women and 28.11% were men. The average age was found to be 21.55 for women and 21.87 for men. 48.86% of the participants lived in metropolitan cities. 81.01% of the participants were university students. "Have you checked the expiration date of the medication?" those who answered yes to the question were 71.64%. "Did you look at the prospectus before using the drug?" those who answered yes to the question were 57.97%. We found that about 1/3 of the participants did not comply with the recommended dose and duration of prescription medication use. In the use of over-the-counter medicines, we found that the choice of medicines is made by individual decision. We found that the proportion of those who recommended medication to their relatives was 60.5% and the proportion who took analgesic medication for later use was 73.16%.

Conclusion: During the young adulthood period when we started to take responsibility for our health, we determined the necessity and importance of providing information about health literacy to people. The education of young adults is important for society to benefit from health-related services at the most useful and highest level. We consider the period of young adulthood as a golden time for interventions to be made in order to increase the level of health-related knowledge in society.

Keywords: Young adult, analgesic medication, inappropriate drug use

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Hastanesi Çocuk Kardiyolojisi Polikliniğinde Ekokardiyografik Değerlendirme ile Mitral Kapak Yetersizliği Tespit Edilen Hastaların Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Tunç TUNÇER¹ 0000-0003-2558-8851, **Aslı DUGAN**² 0009-0001-2250-6884
Bedirhan YÜKCÜ² 0009-0006-0443-7500, **Cankat CANDAN**² 0009-0009-2819-9940
Merve MARANGOZ² 0009-0001-0292-8756, **Edanur EVLEK**² 0009-0006-0989-6247
Aleyna KARAPINAR² 0009-0005-9093-4329, **Esra BELDEK**² 0009-0002-7647-8847
İlknur DOĞAN² 0009-0003-6727-4436, **Beran Ege ŞENOL**² 0009-0005-3418-4834
İrem ÇAYLI² 0009-0007-8407-8671

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2023-2024 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

Öz

Amaç: Bu çalışmada ekokardiyografik değerlendirme ile mitral kapak yetersizliği tespit edilen hastaların demografik yapıları, şikâyet, fizik muayene bulguları ve takipte mitral kapak yetersizliğindeki değişimin ortaya konması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışmaya Ocak 2021-Ocak 2024 tarihleri arasında Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Çocuk Kardiyoloji polikliniğine başvuran 0-18 yaş arası çocuk hastalar dahil edilmiştir. Çalışma için kullanılacak veriler, ekokardiyografik değerlendirme ile mitral kapak yetersizliği saptanan hastaların, dosya kayıt sisteminde retrospektif olarak incelenmesiyle tespit edilmiştir. Hastaların demografik verileri, başvuru şikâyetleri, fizik muayene bulguları, elektrokardiyografi, ekokardiyografi ve laboratuvar bulguları kayıt edilmiştir. İlk başvuru sonrasında belirli sürelerde kontrole çağrılan hastalarda mitral kapak patolojilerindeki değişimler izlenmiştir.

Bulgular: 572 hastanın 337'si (%58.9) kız olup ortalama yaş 128 ± 64 ay idi. Hastaların 195'i (%34) şikâyet belirtmedi. Göğüs ağrısı en sık ifade edilen şikâyet olup 91 hastada (%15.9) saptanmıştır. Fizik muayenede 38 (%6.6) hastada üfürüm, üç (%0.5) hastada kalp yetmezliği bulguları, bir hastada artrit (%0.17) saptanmıştır. Hastaların ilk başvuru transtorasik ekokardiyografilerinde mitral kapak yetersizliği hafif 535 (%93.5) orta 33 (%5.7) ağır 4 (%0.7) hastada tespit edilmiştir. Hastaların 291'i (%50.8) ilk başvuru sonrası tekrar polikliniğe kontrole gelmediği görülmüştür. Hastalar ortalama 3.2 ± 5.1 ay izlendiler. Takipte hafif mitral kapak yetersizliği saptanan hastaların %31'i düzelerken, %7,1'inde yetersizlikte artış saptanmıştır.

Sonuç: Transtorasik ekokardiyografi mitral kapağın değerlendirilmesinde tanı değeri yüksek olduğu gibi non-invaziv bir yöntemdir. Transtorasik ekokardiyografi ile mitral kapak patolojisi saptanan hastaların takip edilmesi kapakta ileride gelişebilecek olumsuzlukların erken tedavisi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Mitral kapak yetersizliği, transtorasik ekokardiyografi, çocuk

Retrospective Evaluation of Patients with Mitral Valve Insufficiency Detected by Echocardiographic Evaluation in the Pediatric Cardiology Clinic of Zonguldak Bulent Ecevit University Hospital

Abstract

Aim: This study was conducted to determine the demographic characteristics, complaints, physical examination findings and changes in mitral valve insufficiency during follow-up of patients with mitral valve insufficiency detected by echocardiographic evaluation.

Materials and Methods: This study was conducted between January 2021 and January 2024 at the Pediatric Cardiology Clinic of Zonguldak Bülent Ecevit University Medical Faculty Hospital. Among the pediatric patients aged 0-18 who presented to the clinic, those diagnosed with mitral valve insufficiency through echocardiographic evaluation were identified through a retrospective review of the file records system. The patients' demographic data, presenting complaints, physical examination findings, electrocardiography, echocardiography, and laboratory results were recorded. Changes in mitral valve pathologies were monitored in patients who were called for follow-up at specified intervals after their initial visit.

Results: Out of 572 patients, 337 (58.9%) were female with an average age of 128 ± 64 months. Among the patients, 195 (34%) did not report any complaints. Chest pain was the most commonly reported symptom, found in 91 patients (15.9%). Physical examination revealed a murmur in 38 patients (6.6%), signs of heart failure in 3 patients (0.5%), and arthritis in 1 patient (0.17%). On initial transthoracic echocardiograms, mitral valve insufficiency was detected as mild in 535 patients (93.5%), moderate in 33 patients (5.7%), and severe in 4 patients (0.7%). Following their initial visit, 291 patients (50.8%) did not return for follow-up at the clinic. Patients were followed up for an average of 3.2 ± 5.1 months. Among those with mild mitral valve insufficiency at follow-up, 31% showed improvement, while 7.1% had worsening of the insufficiency.

Conclusion: Transthoracic echocardiography is a highly diagnostic and non-invasive method for evaluating the mitral valve. Monitoring patients with mitral valve pathology detected via transthoracic echocardiography is crucial for the early treatment of potential future complications of the valve.

Keywords: Mitral valve insufficiency, transthoracic echocardiography, children

Anjiyografi Yapılan ve Normal Koroner Arterler Gözlenen Stabil Anjina Pektorisli Hastalarda Koroner Yavaş Akımın Prediktörü Olarak ABO Kan Grupları

Uğur KÖKTÜRK¹ 0000-0003-0459-9295, Fatma Tuğçe TOPUZ² 0009-0000-0996-2992

Berkay IŞIK² 0009-0001-8171-8633, Ayşe Nur EKEN² 0009-0009-3689-3385

Abdülkadir ATAÇ² 0009-0008-4090-1854, Nazende ALTINTAŞ² 0009-0005-6185-7125

Rabia ÇAĞLARDAG² 0009-0008-0550-7544, Kübra BALIK² 0009-0002-7439-1801

Zeynep İsmihan AVŞAR² 0009-0004-5394-7457, Esra ÖZGÜLER² 0009-0000-5352-3436

İpek NAZ GÜNDOĞAN² 0009-0002-6227-8684

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2023-2024 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

Öz

Amaç: Koroner mikrovasküler fonksiyon bozukluğu ve buna bağlı olarak koroner yavaş akım önemli ölçüde artan kardiyovasküler risklerle ilişkilidir. Bu nedenle koroner anjiyografi yapılan hastalarda koroner yavaş akım açısından yüksek riskli hastaları tespit edip tedavi stratejileri geliştirilmesinde risk belirteçlerinin belirlenmesi önem taşımaktadır. Biz bu çalışmada stabil anjina pektoris tanısıyla koroner anjiyografi yapılan ve normal koroner arter bulunan hastalarda koroner yavaş akımla ABO kan grupları arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık.

Gereç ve Yöntemler: Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Sağlık, Uygulama ve Araştırma Merkezi'ne Ocak 2023 ile Ocak 2024 tarihleri arasında stabil anjina pektoris tanısıyla koroner anjiyografi yapılan 203 hasta retrospektif olarak alınmıştır. Hastalar yavaş akım ve normal akım gözlenen olarak 2 gruba ayrılmıştır.

Bulgular: Çok değişkenli analiz, stabil anjina pektoris ile başvuran koroner anjiyografi yapılan ve koroner arterleri normal olan hastalarda A kan grubunun, koroner yavaş akımın bağımsız bir belirleyicisi olarak pozitif ilişkili olduğunu belirlemesine rağmen 0 kan grubunun ters ilişkili olduğunu göstermiştir. (sırasıyla, OR: 2,226; 95% CI:1,067-4,646; p=0,033, OR=0,836; %95CI=0,451-0,957; p=0,042). Hastaları A kan grubu ve Non-A grubu olanlar olarak ayırdığımızda da koroner yavaş akım A kan grubunda anlamlı olarak daha yüksek izlenmiştir (p=0,038).

Sonuç: Bu çalışma stabil anjina pektoris tanısı alıp koroner anjiyografi yapılan ve normal koroner arter saptanan hastalarda koroner yavaş akım ile ABO kan grupları arasında ilişki olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: ABO kan grubu, stabil anjina pektoris, yavaş akım.

ABO Blood Groups as Predictors of Coronary Slow Flow in Patients with Stable Angina Pectoris Who Underwent Angiography and Observed Normal Coronary Arteries

Abstract

Aim: Coronary microvascular dysfunction and coronary slow flow are associated with significantly increased cardiovascular risk. Therefore, it is important to determine risk markers in patients undergoing coronary angiography to identify high-risk patients in terms of coronary slow flow and to develop treatment strategies. In this study, we aimed to investigate the relationship between coronary slow flow and ABO blood groups in patients with stable angina pectoris who underwent coronary angiography and had normal coronary arteries.

Materials and Methods: A total of 203 patients who underwent coronary angiography for stable angina pectoris between January 2024 and January 2023 at Zonguldak Bülent Ecevit University Health, Practice and Research Centre were retrospectively included. Patients were divided into 2 groups as slow flow and normal flow.

Results: Multivariate analysis showed that in patients with stable angina pectoris who underwent coronary angiography and had normal coronary arteries, blood group A was positively associated as an independent predictor of coronary slow flow, whereas blood group O was inversely associated (OR: 2.226; 95% CI: 1.067-4.646; $p=0.033$, OR=0.836; 95%CI=0.451-0.957; $p=0.042$). When we divided the patients into blood group A and non-A group, coronary slow flow was significantly higher in blood group A ($p=0.038$).

Conclusion: This study demonstrated an association between coronary slow flow and ABO blood groups in patients with stable angina pectoris undergoing coronary angiography and normal coronary arteries.

Keywords: ABO blood group, stable angina pectoris, slow flow

Ebeveynlerin Tamamlayıcı Beslenme Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Zühal ÖRNEK¹ 0000-0001-9252-1652, Ali Faruk ÇOBANOĞLU² 0009-0004-2485-1229
 Aygül ARSLAN² 0009-0003-9365-4141, Bedri Kaan ÜÇGÜL² 0009-0005-7457-8715
 Eren DEMİREL² 0009-0000-1538-4893, Fatmanur ŞENGÜL² 0009-0007-3895-1185
 Furkan Şans AYDIN² 0009-0002-0529-6237, Mert HANGÜN² 0009-0001-3169-4987
 Müşeret Oğuz ACAR² 0009-0005-2602-0020, Tuba VAROL² 0009-0006-3723-8882
 Zeynep CAN² 0009-0000-4530-7629

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, 2022-2023 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

Öz

Amaç: Bu çalışmada ebeveynlerin tamamlayıcı (ek gıda) bebek beslenmesi ile ilgili bilgi düzeylerinin ölçülmesi, ebeveyn eğitimi, ebeveyn yaşı ve çocuk beslenme alışkanlıklarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Çalışmamız Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi çocuk polikliniklerine başvuran 6-24 ay bebeği olan ebeveynler arasında yapılmıştır. Çalışmamızı kabul edenlere yüz yüze veya internet yoluyla anket ulaştırılmış ve anket verilerimiz SPSS programı ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Anketi %88,9 (n=88) anne, %11,1 (n=11) baba olmak üzere 99 ebeveyn tarafından doldurulmuştur. 18 yaş altı ebeveyn rastlanmamıştır. Ebeveynlerin %91,9'u (n=91) ilk besin olarak anne sütü, %8,1 i (n=8) ise formül süt (mama) verdiği belirlenmiştir. İlk 6 ay sadece anne sütü alanlar %62,6 (n=62) idi. 6-12 ay arası emzirme devamlılığı %54,3 (n=19) iken 13-24 ay arasında %29,7 (n=19) ye düştüğü görülmüştür. Tamamlayıcı beslenmeye başlayanların %35,4' ü 6. ayının altında, %37,4' ü 6. ayda ve %27,3' ü 7. ayından sonra başlamış olduğu belirtilmiştir. Tamamlayıcı beslenmeye %46,5 sağlık görevlisi, %46,5 kendi kararı, %15,2 aile büyükleri, %3' ü internet önerisi ile başlamıştı. Beslenme yöntemi olarak geleneksel yöntemi

%76,8'i, bebek liderliğinde beslenmeyi (BLW) %16,2'si ve bebek liderliğinde katı besinlere geçişi (BLISS) ise %7,1 oranında aile tercih etmişti. Yeni bir besinle çocuğunu 3-5 gün ara ile tanıştıranlar %50,5 oranında idi. Aile için yapılan yemeği yiyenler 6-12 ay arası çocuklarda %62,9 (n=22), 13-24 ay arasında ise %95,3(n=61) idi. Toplamda %83,8 i aile yemeklerinden vermekteydi. Hazır gıda kullanımı %61,6 (n= 61) idi. Abur cubur gıda kullananlar %57,6 (n=57) idi. Anne eğitim durumuna göre abur cubur ve hazır gıda kullanma açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır (sırasıyla p= 0,232, p=0,223).

Sonuç: Anneler doğumdan itibaren ilk 6 ay sadece anne sütü vermesi konusunda teşvik edilmelidir. Anne sütü ve emzirme konusundaki eğitimlerin yanında tamamlayıcı beslenme konusundaki eğitimlerin de yaygınlaştırılması, özellikle bu eğitimleri verecek kişilerin sağlık personellerinin olması önerilir. Tamamlayıcı beslenmenin sürdürülebilir olması için evde hazırlanan yiyeceklerin tercih edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tamamlayıcı beslenme, anne sütü, ebeveyn

Evaluation of Parents' Knowledge Levels on Complementary Feeding

Abstract

Aim: The aim of this study is to measure the knowledge levels of parents regarding complementary (solid food) infant feeding, to evaluate parental education, parental age, and children's eating habits.

Material and Methods: Our study was conducted among parents of 6-24 month-old babies who visited the pediatric outpatient clinics of Bülent Ecevit University Faculty of Medicine. A questionnaire was administered to those who agreed to participate, either face-to-face or via the internet. The survey data were evaluated using the SPSS program.

Results: A total of 99 parents completed the questionnaire, 88.9% (n=88) of whom were mothers and 11.1% (n=11) were fathers. There were no parents under the age of 18. As the first food, 91.9% (n=91) of the parents gave breast milk, and 8.1% (n=8) gave formula milk. 62.6% (n=62) of the babies received only breast milk for the first 6 months. The continuity of breastfeeding was 54.3% (n=19) between 6-12 months and decreased to 29.7% (n=19) between 13-24 months. Of those who started complementary feeding, 35.4% started before 6 months, 37.4% started at 6 months, and 27.3% started after 7 months. Complementary feeding was initiated based on the advice of health personnel by 46.5%, on their own decision by 46.5%, based on the advice of family elders by 15.2%, and based on the internet advice by 3%. The traditional feeding method was preferred by 76.8%, baby-led weaning (BLW) by 16.2%, and baby-led Introduction to solids (BLISS) by 7.1% of the families. 50.5% of the families introduced a new food to their child every 3-5 days. Among children aged 6-12 months, 62.9% (n=22) ate the food prepared for the family, and this increased to 95.3% (n=61) among those aged 13-24 months. In total, 83.8% fed their children family meals. Ready-made food usage was 61.6% (n=61). The rate of using junk food was 57.6% (n=57). There was no significant difference in the use of junk food and ready-made food based on the mother's education level (p=0.232 and p=0.223, respectively).

Conclusion: Mothers should be encouraged to exclusively breastfeed for the first 6 months from birth. In addition to education on breast milk and breastfeeding, it is recommended that education on complementary feeding should also be widespread, and that healthcare personnel should be the ones providing this education. In order for complementary feeding to be sustainable, it is recommended to prefer foods prepared at home.

Keywords: Complementary feeding, breast milk, parent